

KVĚTOUČÍ MLÁDÍ

368

TEXT: A. WOLTERS DORF † 1761

HUDBA: NÁPĚV ZE 17. STOL. • PŘEKLAD: LUDVÍK BOHUMIL KAŠPAR † 1901

Kve - tou - cí mlá - dí, ty na - dě - je
slyš slo - vo lá - sky a po - sle - chni
bu - dou - cích ča - sů,
li - bé - ho hla - su,
jímž tě Pán zve, a - by ti v ná - ru - či své
po - koj dal, ra - dost a spá - su.

2. Zasvětiž sílu a květ svého mladého věku / s vší jarou ozdobou sličnosti, vůně a vděku / Jemu, jenž sám / pravým je přítelem nám, / Božskému Králi a Reku.
3. On zde jak pastýř tě pásti a voditi žádá, / nadto pak v nebesích věčné ti poklady skládá; / nuž, tedy běž / k Němu, by tobě dal též / ozdobou svého být stáda.
4. Blaženost pravá jen v těch duších pučí a vzkvétá, / kterým sám Pán věnec věčného života splétá; / ale jak hned / mění se v otravný jed / podvodné rozkoše světa!
5. Sloužiti Pánu a nádobou být v jeho domu: / což v celém světě by mohlo se rovnati tomu! / Ó, tedy spěj, / z jara hned štípit se dej; / zle bude planému stromu!
6. Ó, jaké bohatství slávy a cti tomu kyne, / kdo hned již od dětství důvěrně k Pánu se vine! / Pán jej i v dnech / stáří a křehkosti všech / těšiti neopomine.